

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.753 van 7 januari 2015
in de zaak A. 211.073/XIV-35.383**

In zake : Angelo DECEUNINCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de POLITIEZONE 5454 MIDOW
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ivan Lietaer
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Rooseveltplein 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 december 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het politiecollege van de politiezone MIDOW van 23 oktober 2013 waarbij “verzoeker vanaf 1 november 2013 voor onbepaalde duur gedetacheerd wordt naar het AIK te Kortrijk”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 227.301 van 7 mei 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

De verwerende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 december 2014.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Ivan Lietaer, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is hoofdinspecteur van politie bij de Politiezone Meulebeke / Ingelmunster / Dentergem / Oostrozebeke / Wielsbeke (MIDOW).

3.2. Op 26 april 2013 beslist het politiecollege verzoeker vanaf 1 mei 2013 “verder tewerk te stellen binnen de wijkdienst”.

Verzoeker vordert de nietigverklaring en de schorsing van deze beslissing (zaak A. 209.052/XIV-35.083). De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing is verworpen bij arrest nr. 225.876 van 18 december 2013.

3.3. Op 23 oktober 2013 beslist het politiecollege verzoeker met ingang van 1 november 2013 structureel te detacheren naar het AIK Kortrijk.

Dit is de bestreden beslissing. De tenuitvoerlegging ervan is geschorst bij arrest nr. 227.301 van 7 mei 2014.

3.4. Met een beslissing van 25 juni 2014 beslist de korpschef verzoeker “vanaf 12/05/2014 te herplaatsen als poulechef naar de interventiedienst met als gewone plaats van het werk 8780 Oostrozebeke [...]”.

Verzoeker ondertekent deze beslissing “voor kennisname”.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Bij de ingereedheidbrenging van de beide voormelde zaken voor de terechtzitting van 10 december 2014, werden de partijen voorafgaand aan de terechtzitting gewezen op de volgende exceptie die de verwerende partij in haar laatste memorie in de zaak 209.052/XIV-35.083 had opgeworpen:

“Gezien de tewerkstelling sinds 12 mei 2014 van de tegenpartij - zoals hij het ook wenste - als officier van gerechtelijke politie binnen de interventiedienst van de meergemeentezone van de verwerende partij is tewerkgesteld is de annulatie van de bestreden beslissing niet meer nuttig. Een annulatieberoep bij de Raad van State beoogt een rechtsherstel ‘in natura’, terwijl in casu door de recente tewerkstelling van de verzoekende partij binnen deze interventiedienst de verzoekende partij ook bij vernietiging van de bestreden beslissing daar tewerkgesteld blijft”.

Zij werden ook gevraagd om zich, met het oog op de behandeling op de openbare terechtzitting, te beraden of verzoekers nieuwe

tewerkstelling vanaf 12 mei 2014 (zie *supra*, punt 3.4.) een weerslag heeft of kan hebben op het actueel belang van verzoeker.

Deze problematiek maakte vervolgens het voorwerp uit van het debat ter terechtzitting.

V. Ambtshalve onderzoek van het belang van verzoeker bij het beroep

5. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan een annulatieberoep zoals bedoeld in artikel 14, § 1, van deze wetten, voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Het staat aan de Raad van State te oordelen of de verzoeker die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij zijn beroep. De Raad van State dient er evenwel over te waken dat de belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010, punt B.4.3).

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het verzoeker toe aan de Raad van State alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft.

6. Uit het feitenrelaas blijkt dat verzoeker vanaf 12 mei 2014 is herplaatst als poulechef naar de interventiedienst met Oostrozebeke als gewone plaats van het werk. Deze beslissing is definitief geworden en de bestreden beslissing heeft geen uitwerking meer. Dit heeft tot gevolg dat, gelet op deze gewijzigde feitelijke omstandigheden, de inwilliging van zijn beroep tegen de wijziging van zijn eerdere tewerkstelling, hem geen voordeel meer kan opleveren, nu hij niet langer is tewerkgesteld in het Arrondissementeel Informatiekruispunt (AIK) te Kortrijk en een nietigverklaring van de bestreden beslissing dan ook niet langer noodzakelijk is om een einde te stellen aan de betwiste overplaatsing.

Ter terechtzitting voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet is ingetrokken en dus nog bestaat in het rechtsverkeer. De loutere omstandigheid dat een administratieve rechtshandeling, die geen uitwerking meer heeft, in het rechtsverkeer aanwezig blijft aangezien ze niet uitdrukkelijk is ingetrokken of opgeheven, verantwoordt evenwel op zich niet de nietigverklaring ervan door de Raad van State. Decisief is immers dat de beslissing de rechtstoestand van verzoeker nog beïnvloedt hetgeen niet blijkt. Voorts kan een nietigverklaring van de bestreden beslissing op zich niet het verleden ongedaan maken voor de periode tijdens dewelke verzoeker is tewerkgesteld in het AIK.

7. Uit wat voorafgaat volgt dat verzoeker geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een belang bij de nietigverklaring heeft. De ambtshalve exceptie is gegrond.

8. Het beroep is niet ontvankelijk.

VI. De kosten

Kosten voor het rolrecht

9. Het teloorgaan van het belang volgt rechtstreeks uit een nieuwe beslissing van de verwerende partij en is niet aan verzoeker zelf te wijten. In een dergelijk geval kan verzoeker niet beschouwd worden als de partij die ten gronde in het ongelijk werd gesteld. Het past daarom de kosten van rolrecht ten laste te leggen van de verwerende partij.

Rechtsplegingsvergoeding

10. Verzoeker vraagt in zijn memorie van wederantwoord dat de verwerende partij tevens zou worden veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

11. Hoewel artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals ingevoegd bij artikel 11 van de wet van 20 januari 2014 ‘houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State’ krachtens artikel 39 van die wet “uiterlijk op 1 maart 2014” in werking is getreden, blijkt dat de Koning slechts uitvoering heeft gegeven aan artikel 30/1, § 1, tweede lid, van deze gecoördineerde wetten bij het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’, dat krachtens zijn artikel 9 in werking trad op 2 april 2014, datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, en van toepassing is “op iedere vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen ingediend bij uiterst dringende noodzakelijkheid, te rekenen van die datum, en die geen bijkomende vordering vormt bij een vóór die datum ingediend beroep tot nietigverklaring, alsook op elke aanvraag, moeilijkheid en elk beroep, bedoeld in de artikelen 11, 12, 13, 14 en 16, 1° tot 8°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op

12 januari 1973, ingediend te rekenen van die datum, en op de gelijktijdig dan wel later ingediende bijkomende vorderingen”.

Gelet op het temporeel toepassingsgebied van het voormelde koninklijk besluit van 28 maart 2014, wordt verzoekers vraag tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding afgewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven januari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques